

ת"פ 13527/07/16 - מדינת ישראל נגד א ז

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 13527-07-16 מדינת ישראל נ' ז(עציר)

בפני בעניין: כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א ז (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות לבית מגורים וגניבה.

על פי כתב האישום, התפרץ הנאשם ביום 4.7.16 בשעה צהריים לביתה של המתלוננת באריאל, ולאחר שנכנס לבית החל לחפש חפצי ערך ונטל טבעת, שתי שרשראות זהב ושטר של 200 ₪.

המתלוננת הגיעה הביתה וכשראתה את הנאשם באמצע מעשי הגניבה, החל לברוח בריצה, כשתוך כדי מנוסתו נתקל בכתפה. הנאשם נמלט מהבית כשהמתלוננת רודפת אחריו, ואותר באותו יום בביתו. הרכוש נתפס בכליו והוחזר למתלוננת.

לנאשם, שהינו בן 32 שנים, הרשעה קודמת בתחום עבירות הרכוש והרשעות נוספות:

בשנת 2012 הורשע בשלוש עבירות של התפרצות לבית מגורים ושתי עבירות גניבה, כולן משנת 2010, ונדון ל-22 חודשי מאסר בפועל ומע"ת. הנאשם שוחרר בתחילת 2013 והמע"ת אינו בר הפעלה.

בשנת 2004 ובשנת 2007 הורשע בהחזקת סמים לצריכה עצמית ושלא לצריכה עצמית ונדון בפעם הראשונה למע"ת ובפעם השניה למאסר של ששה חודשים.

כן הורשע הנאשם בשנת 2006 בהחזקת סכין ונדון למע"ת.

אין חולק, כי הנאשם פגע במעשיו בערכים המוגנים של קניין הפרט ותחושת הבטחון האישי של המתלוננת בביתה-מבצרה, וכן פגע בצנעת פרטיותה בדלת אמותיה. נקל לתאר את תחושת הבהלה שחשה המתלוננת עת ראתה את הנאשם נוהג ברכושה כבשלו, והעובדה כי התעשתה והחלה לרדוף אחריו אינה מפחיתה מכך.

מתחם הענישה בגין עבירת ההתפרצות לבית מגורים והגניבה ממנו נע, על פי הפסיקה, בין 10 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

מתסקיר שירות המבחן שניתן בעניינו של הנאשם עולה כי עלה ארצה בנעוריו מסיביר, ועד למעצרו התגורר בבית הוריו באריאל. דיווח על התמכרות של האב לאלכוהול ואלימות כלפיו כילד, וכי כבר בארץ מוצאו התחבר לחברה שולית. החל להשתמש בסמים מגיל צעיר מאד, תחילה קנבוס ובהמשך הרואין, ובמשך השנים תפקד באופן ירוד ולא התמיד בעבודה. בשנת 2010, במהלך מעצרו בתיק ההתפרצויות, השתלב לראשונה בחסות שירות המבחן בטיפול גמילה בקהילה טיפולית. ברם, מדיווח גורמי הטיפול עלה כי הנאשם אינו מצליח לתת אמון בגורמי הטיפול ולא חושף את הגורמים שברקע מצבו ההתמכרותי, וכי מצוי בהכחשה עצמית לגבי מצבו. לפיכך לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו והוא נדון למאסר בפועל. לדברי הנאשם, לאחר שחרורו מהמאסר הצליח לשמור על נקיין מסמי רחוב עד לאחרונה, כשחלה שוב נסיגה במצבו, והדבר היווה רקע לביצוע העבירות. הנאשם תאר כאבי רגליים מהם החל לסבול לאחרונה ועקב אי רצונו לחזור לסמי רחוב השתמש לרעה בתרופות פסיכיאטריות וכדי לממן נזקק לביצוע עבירות הרכוש.

הנאשם שיתף את שיחרות המבחן בקשיים נפשיים אותם חווה לאורך השנים, מאז ילדותו, המתבטאים במצבי דכאון ומאניה לסירוגין, ובכך שהיה מטופל תרופתית לאורך השנים, ואף אושפז מספר פעמים, לאחר שחרורו מהמאסר האחרון, בשל מצבו הנפשי הרעוע. הוצגו מסמכים רפואיים שתמכו בטענתו על מצבי בלבול, תובנה לקויה ושיפוט רעוע. הנאשם הופנה גם לבדיקה פסיכיאטרית במסגרת הליכי המעצר בתיק זה, ונקבע לגביו בחוות דעת מיום 7.8.16 כי מדובר במי שסובל מהתמכרות לסמים אופיאטיים מזה שנים רבות, ללא עדות בעברו להפרעה נפשית חמורה פרט לסמים. נמצא כי אינו סובל ממצב פסיכוטי וכי כשיר לעמוד לדין. נבחנה אפשרות שילובו בטיפול גמילה במסגרת מרכז לתחלואה כפולה, אך הנאשם הביע רצונו לעבור את טיפול הגמילה במסגרת המעצר.

מהדיווח של שב"ס עלה כי הנאשם מטופל תרופתית במסגרת המעצר ומצוי במעקב נוירולוג ופסיכיאטר בשל תסמיני גמילה אותם חווה.

לסיכום, התרשמות שירות המבחן היא כי ללא טיפול מעמיק וממושך בתחום הסמים, קיים סיכון להמשך התנהלות שולית והתמכרותית. עולה מהתסקיר כי הנאשם מבין היום יותר את הפגיעה בעצמו ובסביבתו עקב ההתמכרות וחש חרטה ובושה בגין העבירות שביצע. עם זאת, שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל כוחות מצומצמים ומתקשה לערוך שינוי משמעותי באורחות חייו, מתקשה לוותר על הרווחים המשניים שבשימוש בחומרים פסיכואקטיביים, והחיים במסגרת הסגורה של המעצר מהווים עבורו מסגרת בטוחה השומרת על יציבות מצבו.

יש לזקוף לזכות הנאשם את נטילת האחריות וחסכון הזמן השיפוטי, החזרת הרכוש למתלוננת, וכן מידה מסויימת, לא

רבה, של קרבה לסייג של העדר אחריות פלילית מחמת מחלת נפש.

לפיכך אני רואה לנכון לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני-תחתון של מתחם הענישה.

אני גוזרת על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו.

8 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירה מסוג פשע כנגד הרכוש.

ההפקדה בתיק המ"ת תוחזר למפקיד.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' שבט תשע"ז, 05 פברואר 2017, במעמד הצדדים.